

FEBRUARI

MÅNADSBREV FRÅN DET
MODEVETENSKAPLIGA STUDIERÅDET

Sustainability

Close the loop

André Leon Talley

NO.06

Ord från ordförande.

Under februari har det varit modeveckor med allt vad det innebär. Jag var positivt överraskad av Stockholms version. Det mycket mer avskalade - delvis digitala, delvis irl - med mindre middagar, shower och events gjorde att jag för första gången på länge blev lite intresserad. Precis som svenskt mode är känt för att vara minimalistiskt och svalt får den svenska modeveckan gärna vara det också, tycker jag. Och roligt med exklusivitet! Påprackande av allt får åtminstone mig att backa - småhemliga evenemang, däremot, får mig att spetsa örnen.

Kim K är på amerikanska Vogues marsomslag, medan Naomi Campbell pryder brittiska utgåvan. Det är intressant eftersom det har eldat på diskussionen om dels Kardashians/Jennerklanens - ska vi kalla det för problematiska anammande? - av svart amerikansk kultur, dels hur Naomi valt att vara på Vogue UKs omslag under samma månad. Kan vi utgå ifrån att Naomi, som en av de största svarta modellerna någonsin, tillfrågades av Anna Wintour att vara cover girl för dem, och tackat nej? Hur tondöv måste en redaktion vara för att sätta Kim Kardashian West på omslaget och ha ett antal bilder som i princip kopierar klassiska bilder av svarta kvinnor genom historien i tidningen? Vår Gabriella skriver mer om detta.

Våren är en inspirationens årstid och visst känns det som att den är på väg? Det ligger pånyttfödelse i luften, inte minst när det kommer till ens stil. Personligen är jag, för första gången på länge, väldigt nöjd med min gar-

derob. Jag vet vad jag har och vad jag ser fram emot att använda. Det jag saknar tar jag tid på mig att hitta - jag känner att jag har hittat en bra balans mellan dåligt-samvete-för-att-jag-köper-grejer och jag-vet-vad-jag-använder-och-att-detta-kommer-hålla-tills-jag-blir-50-köpen. Alla världens problem kan inte ligga på våra axlar, även om vi som modevetare kan vara med och förhoppningsvis påverka en bransch och dess konsumenter till det bättre. På det temat fortsätter Tilde Malm sitt år med endast second hand och Kristina Elveos Kjelstrup ger tips på roliga och smarta Instagram-konton att följa.

Jag har också som löfte till mig själv att lära mig att brodera den här våren. Jag tänker att det kan vara en sak som dessutom kan få gamla plagg att kännas lite nyare, lite mer personligare. Det brukar ju bli så att de plaggen som man lagt ner tid på tar man hand om. Jag får nästan pirr i magen över påsen med plagg som ska till skräddaren när CSN trillat in. De svarta mockabyxorna som min faster hade på 90-talet kommer sitta som en smäck på mig och bara mig. Finns det något lyxigare? Den typen av investeringar behöver inte vara överdrivet dyra - och är alltid värda pengarna.

Alva Nyblom
Ordförande

Tre instagram-profiler verdt å følge

Av Kristina Elveos Kjelstrup

Det er ikke rakettforskning at sosiale mediers store plass i mennesket sitt hverdagsliv påvirker oss på forskjellige måter, alt fra hva vi kjøper til hva vi mener. Instagram er en av de plattformene jeg scroller meg mest gjennom og inntar informasjon fra – så hvorfor ikke scrolle gjennom profiler med gode verdier man kan stole på når det kommer til mote og bærekraft? Her er tre av mine favorittprofiler på instagram som jeg synes er verdt å følge.

1.

[@jennyskavlan](#)

Jenny Skavlan er en av Norges fremste influencere når det kommer til holdbarhet og er medeier i appen Tise. Hun er kjent for å være en syjunkie, med en stor lidenskap for å omforme klær og tilpasse dem til trender – i stedet for å kjøpe nytt. Hun har også et eget foretak som heter Fæbrik, hvor hun selger stoff og oppskrifter slik at man kan sy klær selv. På Instagram inspirerer hun følgere til å skape en mer holdbar garderobe, og viser hvordan de små endringene kan ha en stor forskjell.

[@thesustainablefashionforum](#)

Denne profilen har som mål å spre kunnskap om dagens moteindustri og hvordan vi kan endre den. I bioen har de skrevet: “Exploring the multifaceted layers of sustainable fashion one meme at a time,” som oppsummerer profilen ganske godt. De stiller viktige spørsmål som kan få en til å reflektere mer over valgene vi tar. Det er en perle om man ønsker å utforske og lære hvordan man kan ha en mer bærekraftig holdning til mote.

2.

3.

[@havrestudio](#)

Havre studio er et København-basert vintagemerke som primært henter og omarbeider vintage herreklær fra Mexico City. Hvert plagg som blir lagt ut for salg er unikt som har fått et nytt liv gjennom å sy og tilpasse dem til en skandinavisk look. På Instagram legger de ut dato og tid for når neste drop er, i tillegg til hvilke plagg som blir lagt ut. Om man ønsker å sikre seg et av plaggene er det viktig å være i god tid, ettersom det blir solgt ut ganske fort. Plaggene er i en litt høyere pris-klasser, men det er som sagt plagg av god kvalitet som egner seg i en tidløs garderobe, og hvert plagg går til økonomisk støtte for omtrent tre meksikanske familier.

As life seems to become more normal and the post-pandemic era is approaching, **Johanna Boman** is pondering whether we really should go back to existing as we once were – or strive for something new.

[Siptex](#) has been on my mind since last spring.

I think it's surprising that we seem to have so few businesses within collecting, recycling and up-cycling textiles and garment, which is necessary to create at least one part in the circular economy – the type of economy I wish we all strive for.

Siptex in Malmö (hello Skåne!) is operated by SYSAV and is the world's first large-scale automatic facility for textile sorting that will – hopefully, but I'm not exactly an optimist – change the possibilities of recycling. Cooperation in the entire value chain is in focus for SYSAV.

I have thought much about this. Businesses are often investing in new materials and in companies producing them. But wouldn't it be a solution if big companies and governments could start pushing money into innovations like Siptex? Could this be a step forward within environmental sustainability?

Many times the problem with the lack of respect for production and consumption is that we can't separate the different fibres in our clothing, making it impossible to close the loop, as the only possibility of re-using mixed textiles is by burning it for energy. Therefore sustainable design is of

course also a huge part of the whole fashion system which should be incorporated in all business models. So it seems the biggest problem lies in the lack of interest in technology concerning this separation of fibres.

Futurist Christopher Sanderson said in the [BOF Podcast](#) that;

“We are moving through a decade in which we are proactively looking for the businesses, the brands, the products, the goods and the services that will help us on our journey to become healthier, wealthier, and happier.”

So, technology continues to be a problem within fashion recycling and, as it seems to be the biggest problem (besides consumption of course), I wonder: are we not investing correctly? I don't know if I have any of the right answers but it's fascinating that I haven't yet read about it in articles. And I think we can all agree that the second thing within the fashion business in need of a revision is money. Are we going into the [transformative twenties](#) where we finally close the loop? Or are we staying in the problematic mindset of the 90s and pre-covid time, before the shock of a global pandemic and subsequent shifts?

Just saying. Worth thinking about.

Close the loop PLZ!

André Leon Talley
By Squire Fox/August
From The Guardian

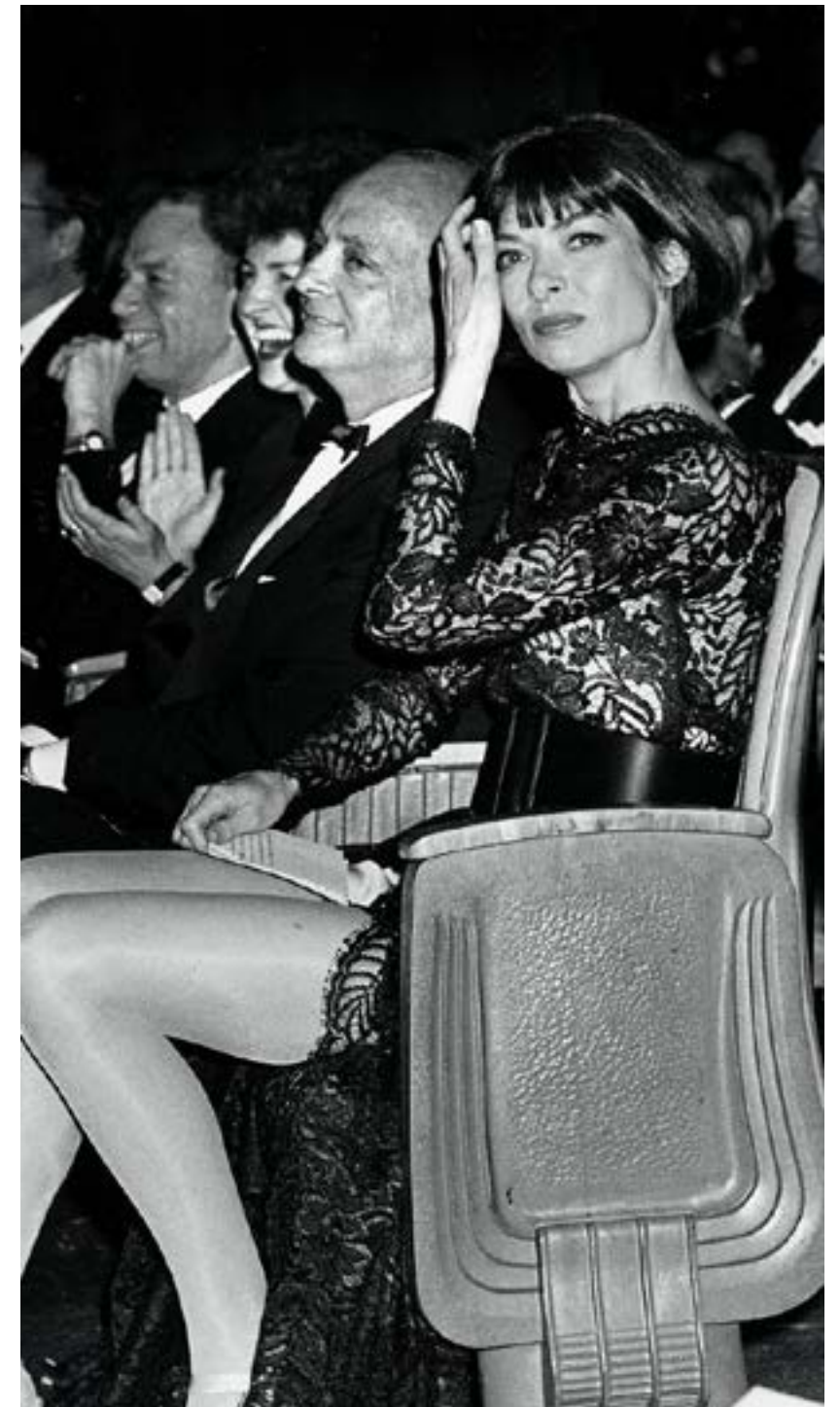
Leder inkludering till exkluderingen av Anna Wintour?

André Leon Talley's död belyser, än en gång, bristen på inkludering i modebranschen. Börjar Anna Wintours ryktbara redaktörskap och ålder ge avtryck även i hennes ledarskap? Kan Edward Enninfu vara på väg att ta hennes jobb?

Gabriella Edman funderar över faktumet att en svart man kan ha krönt Wintour – och om det är dags för en annan att avsätta henne.

Häromdagen samtalade jag med min mamma i telefon om modebranschens kanske kändaste tidning nämligen Vogue. Tankarna om titelns brist på mångfald och inklusivitet har börjat irritera inte bara mig – flera sociala medier har belyst att det bör ske en förändring snarast. Visst har det varit extra aktuellt när Black Lives Matter-demonstrationerna tog fart 2020. Och visst har vi sett svarta modeller pryda omslaget av modebibeln, men jämfört med antalet vita modeller och kreatörer som fått synas och höras kan man knappast kalla det inkluderande.

Någon som tidigt belyste dessa problem var André Leon Talley. Han var en ikonisk moderedaktör och skribent som i sin självbiografi *The Chiffon Trenches* beskrev hur han kämpade sig fram i en bransch som inte alltid varit välkomnande och inkluderande för honom. I boken kan man läsa om hur Talley, under ett möte med en av arbetarna bakom Yves Saint Laurent, fick utstå nedlåtande och rasistiska namn där

han ofta blivit ifrågasatt om sin position och etnicitet. Han flyttade tillbaka till New York, där han snart lärde känna Anna Wintour som blev en nära vän under en tid. Med sin fingertoppskänsla och hårda jobb blev Talley en av modebranschens mest inflytelserika personer som öppnar dörren för unga svarta kreatörer att våga ta för sig.

När André Leon Talley hastigt gick bort 18 januari i år ansåg flera stora modeikoner, däribland Naomi Campbell, att Vogue hade nästintill hade en skyldighet att ägna sin kommande utgåva åt Talley, inte bara för att Talley varit Wintours nära vän – det hade varit ett ypperligt tillfälle att låta en svart man vara ansiktet utåt för Vogue under Black History Month (1 feb - 1 mar). Ni kan föreställa er chocken inte bara vi utan hela världen fick när det senaste numret av Vogue istället valde att sätta realitystjärnan Kim Kardashian på omslaget. Kritiken kom sig inte bara för att "Keeping up..."-stjärnan fick jobbet, utan även för att stylisten bestämt sig för att porträttera Kim i traditionella svarta frisyrrer och poser. Familjen Kardashian-Jenner är inte obekanta med kulturell appropriering och Black-fishing sedan tidigare vilket bidrar till dom starka reaktionerna.

Till skillnad från Anna Wintour och amerikanska Vogue valde redaktören för den brittiska motsvarigheten, Edward Enniful, att ta ställning i frågan och skapade historia med sitt februariomslag. Nio svarta modeller fick berätta om sin upplevelse och erfarenhet i hur det är att jobba i dagens modebransch. Omslaget golvade modebranschen och media som i sin tur började ifrågasätta Wintours föråldrade sätt att leda amerikanska Vogue.

Till Wintours, misstänkta, förtret valde även supermodellen Naomi Campbell att ta ställning och visade upp sin dotter, tillsammans med en rad fashionabla poser, i brittiska Vogues marsnummer. I reportaget beskriver Campbell hur hon "står bakom Black Lives Matter och allt som leder till positiv förändring, men det har jag sagt sedan länge – det är inget nytt för mig."

["Support Black Lives Matter and I support anything for positive change, but I've been saying this longer than these things have been around – this isn't new for me."](#)

Det spekuleras kring huruvida Campbells val av samarbete med brittiska Vogue var hennes sätt att ställa sig emot Wintour, som osmakligt inte valde att hylla sin tidigare mycket nära vän Talley i det senaste numret. Utöver Campbell har bland andra TikTok-profilen och modefantasten AJ Krakovsky ifrågasatt Wintour där han uttryckligen bemöter situationen och anser att Vogue har tappat sin glans och relevans med anledning av Wintours brist på inklusivitet. Krakovsky menar istället att brittiska Vogue tagit över rollen som ledande utgivare och tror att det bara är en tidsfråga innan Edward Enniful tar över Vogue globalt – en roll som Anna Wintour själv tog 1988 från Grace Mirabella.

Vad tror och tycker ni om hela situationen? Kommer Edward Enniful att bli Vogues nya redaktör och därmed i princip skicka Anna Wintour till giljotinen? Eller kommer Wintour lära sig inkludera för att inte bli själv exkluderas?

Mail: gabriella_edman@live.se

Nyårslöfte – ett år av second hand

Tilde Malm har lovat sig själv att endast köpa kläder second hand under hela 2022. I den här följetongen får vi följa hennes framsteg, utmaningar och funderingar kring att bli en mer medveten konsument.

Februari - del 2

Har hon klarat det, tänker ni? Har hon lyckats att stå emot köphetsen och allt vad den innebär? Tro det eller ej, men jag har faktiskt enbart handlat återälskade plagg och jag måste påstå att det har varit betydligt enklare än vad jag trodde att det skulle vara. Däremot har jag inte varit lika duktig med minska min konsumtion...

För några veckor sedan var jag och några vänner i Malmö för att ta en paus från plagget och besöka våra bästa second hand-butiker. Jag, som inte hade tänkt köpa något, kom självklart hem med flest kassar och jag insåg att secondhandshopping inte är så oproblematiskt som en kan tro. I många fall leder det till en ökad konsumtion i tron om att en kan köpa mer bara för att det är billigt och inte gör någon skada på miljön.

Jag och min kompis Astrid hade faktiskt en diskussion om just detta då vi båda sett ett inlägg på @wherewhatvintage om hur många vintageplagg en kan köpa innan det orsakar samma utsläpp som ett enda nyproducerat plagg. Faktumet att du kan köpa 194 stycken t-shirts eller 325 stycken klänningar på ett respektive plagg i varje kategori innebär inte att det är rimligt att faktiskt göra. Tänk dig om du gick och köpte en ny klänning varje dag, i 325 dagar?

Jag tycker istället att dessa siffror ska ses som ett exempel på vad vi måste göra. Dels minimera mängden nyproducerat men också förlänga livslängden på det som redan finns och faktiskt se till att det används. Det bästa är därför att använda det du redan har så länge som möjligt. När du väl känner att du måste uppdatera dig; sälj vidare det du inte längre använder så att någon annan kan få glädje av det och handla sedan "nytt" second hand.

Vi ses nästa månad!

Tre korta...

Med Filippa Trajkovski

Att se på...

Modfilmer från Fashion Week! Missade du mycket av modeveckorna? Kika in modofilmerna från bland annat [Oscar de la Renta](#) och [Collina Strada](#). Det är lätt att hamna i skymundan under modeveckorna där mycket visas samtidigt – film, det varar däremot för evigt.

Att lyssna på...

Stil som går i P1 och som finns i poddform hoppas vi ingen här har missat. Sök i valfri poddapp eller på SR Play, så kan ni bland annat höra en fördjupning i det återuppståndna Y2K-modet.

Att läsa...

På tal om Y2K-modet svarade [New York Times](#) moderedaktör, [Vanessa Friedman](#), på frågan om man kan bära låga jeans, trots att ens kropp kanske inte ser ut som den "ska". Ni har väl heller inte missat deras [nyhetsmejl](#). [Open Thread?](#)

De erkända skoföretaget Birkenstock – kända för sina tofflor – har inlett samarbeten med stora modeföretag de senaste åren, bland annat med modejätten Proenza Schouler under 2020. I år inleder toffel-jätten [samarbete med Prada](#). Är det den perfekta kombinationen av high fashion och kultsko? Visst, designen är fin och ogillar inte alls idén av att få den vardagliga tofflan utsmyckad med fina blommor och detaljer. Eller den sportiga jag-kan-springa-fort-som-fan-i-dessa-modellen för den delen. Samtidigt känns tofflan lite för platt 2022 år, jag väljer att köra på träskorna istället.

Den svenska Tekoindustrin avvecklades i princip helt under 1970- och 80-talet. Är den på väg att knoppa igen? [Susanna Strömquist skriver om](#) nya företag som för den svenska traditionen vidare – om än i nya former.

...förresten

Glöm inte att [Röhsska museet](#) i Göteborg har sina årliga modedagar 17e till 20e mars. Temat är High Fashion Upcycling – en ny era. Programmet är ännu inte helt satt, men Rave Review och Jade Cropper är namn som står på listan över medverkande

Tack för oss!

Ni hittar oss på

Instagram: [@modevetenskap_lu](#)
Facebook: [Modevetenskapliga Studierådet](#)
Mail: studieradmov@gmail.com